

Tinn Sparebank
Postboks 73
3660 Rjukan

VÅR REFERANSE
20/762

DERES REFERANSE

DATO
12.01.2021

Tilsynsrapport

Til grunn for denne tilsynsrapporten ligger Finanstilsynets foreløpige rapport av 23. september 2020 etter stedlig tilsyn i Tinn Sparebank 3. og 4. mars 2020, og styrets kommentarer til rapporten i brev av 16. november 2020.

Formålet med tilsynet var å gjennomgå foretakets styring og kontroll av risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering, herunder etterlevelsen av hvitvaskingsloven med tilhørende forskrift.

Finanstilsynet har følgende merknader etter det stedlige tilsynet:

1. Organisering - Roller, ansvarsfordeling, opplæring og kompetanse

1.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Finansforetaksloven § 13-5 stiller krav til organisering av virksomheten i banker. Foretaket skal ha en klar organisasjonsstruktur og ansvarsfordeling samt klare og hensiktsmessige styrings- og kontrollordninger. Foretaket skal ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke og rapportere risiko foretaket er, eller kan bli, eksponert for.

Etter hvitvaskingsloven § 8 femte ledd skal det utpekes en person i ledelsen (Hvitvaskingsansvarlig) som skal ha ansvar for å følge opp foretakets rutiner på området og rapportering til Økokrim. Hvitvaskingsansvarlig må som utgangspunkt sitte i førstelinje, og ha tilstrekkelig erfaring, kompetanse og gjennomføringskraft til å fatte avgjørelser tilknyttet virksomhetens tiltak mot risiko for hvitvasking og terrorfinansiering. Den hvitvaskingsansvarlige skal kunne rapportere direkte til styret og den øverste ledelsen.

Hvitvaskingsloven § 36 pålegger rapporteringspliktige å sikre ansatte jevnlig og oppdaterende opplæring slik at de er kjent med virksomhetens forpliktelser etter loven og i stand til å gjenkjenne forhold som kan indikere hvitvasking og terrorfinansiering. Opplæringsplikten gjelder for alle ansatte samt for spesifikk opplæring av og kompetanseutvikling for ansatte med særskilte oppgaver knyttet til antihvitvasking og terrorfinansiering. Videre presiserer rundskriv 8/2019 punkt 10.1 opplæringsplikten til også å gjelde styret, samt at kravet om en opplæringsplan for banken defineres. Rapporteringspliktige bør kunne dokumentere opplæringstiltak og kompetansebygging med tidspunkt og beskrivelse, deltakelse, type tiltak (e-læring eller fremmøte). Opplæringsplanen bør videre dokumentere eventuelle prøve- og beståelseskrav som tiltaket hadde, samt om beståelseskravet er bestått og om tiltaket er obligatorisk.

1.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

Finanstilsynet viste i foreløpig rapport til at banken under tilsynsbesøket uttrykte behov for at bankens antihvitvaskingsfunksjoner og ansvar burde samles i en fulltids stilling.

Finanstilsynet tar styrets svar om ansettelse av ny hvitvaskingsansvarlig i 100 prosent stilling per 1. desember 2020, til etterretning.

I foreløpig rapport påpekte Finanstilsynet behovet for en helhetlig, formalisert og detaljert opplæringsplan som oppsummerer og dokumenterer bankens totale opplærings- og kompetansebyggende tiltak innenfor antihvitvasking og terrorfinansiering.

Finanstilsynet merker seg av styrets svar at banken har etablert en egen rutine for opplæring som inngående beskriver kompetanse og opplæring på de ulike nivåene i banken og at behovet for opplæring grunnet delegeringsvedtak og nøkkelpersonrisiko, er tatt til følge.

Finanstilsynet minner om at rutinens beskrivelse av generelle og stillingsbaserte opplæringsbehov må konkretiseres og dokumenteres gjennom bankens opplæringsplan. Denne må holdes jevnlig oppdatert og dokumentere opplæringstiltakene som enkeltansatte, avdelinger, ledelsen, styret og banken i sin helhet gjennomfører av opplærings- og kompetansehevende tiltak.

2. Risikovurdering og risikoklassifisering

2.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Rapporteringspliktige plikter å identifisere og vurdere risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering knyttet til egen virksomhet. Risikovurderingen skal blant annet ta i betraktning følgende momenter, jf. hvitvaskingsloven § 7 andre ledd: egen virksomhet, dens art og omfang, virksomhetens produkter, tjenester og kundeforhold, type kunder og kundegrupper samt geografiske forhold. Risikovurderingen skal kartlegge og beskrive foretakets hvitvaskings- og terrorfinansieringsrisiko som grunnlag for rutinene foretaket må etablere, iverksette og utføre forebyggende risikoreduserende tiltak for. Risikovurderingen skal videre dokumenteres, holdes oppdatert og stilles til rådighet for tilsynsmyndigheten, jf. § 7 femte ledd.

For å kunne gjennomføre kundetiltak tilpasset den enkelte kunde, skal alle kunder risikoklassifiseres, jf. § 9. Foretaket må ha rutiner for hvordan risikoklassifiseringen skal skje. Risikoklassifiseringen skal bygge på vurderingene fra virksomhetens risikovurdering i tillegg til konkrete forhold tilknyttet den enkelte kunde. Alle kundens produkter og tjenester i foretaket skal hensyntas, slik at den totale risikoprofilen til kunden er kjent. Risikoklassifiseringen må alltid innebære en vurdering av kundeforholdets formål og tilsiktede art, mengden kundemidler som skal inngå i kundeforholdet, kundens samlede kontoer og engasjementer samt varigheten på kundeforholdet. For nye kunder skal forventede transaksjoners størrelse, destinasjon og regelmessighet inngå i vurderingen. I re-klassifiseringen av eksisterende kunder må transaksjonsmønstre også hensyntas. Foretaket må også ha en formening om transaksjonens størrelse, destinasjon og regelmessighet har en naturlig sammenheng med kundeforholdets formål og tilsiktede art.

2.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

"Risikorapport hvitvasking og terrorfinansiering 2019", utgjør sammen med vedlegget "2019 Samordnet risikomatrix" bankens risikovurdering. Risikovurderingen er behandlet og vedtatt av styret. Bankens risikovurderinger for 2019, 2018 og 2017 har tatt utgangspunkt i, og bygger videre på standardiserte maler utviklet av Eika. Banken har i tillegg identifisert risikofaktorer for sitt spesifikke marked og virksomhetsområde.

Finanstilsynet registrerer at hoveddelen av bankens tilpasning til ny hvitvaskingslov ble gjennomført under prosjektarbeid i 2019, etter at ny hvitvaskingslov hadde trådt i kraft i oktober 2018. Finanstilsynet var i foreløpig rapport kritisk til at banken ikke hadde forberedt seg tidligere slik at den kunne etterleve den nye loven i tide. I tilsvaret erkjenner styret at risikorapporten fra 2017 ikke ble oppdatert før i 2019. Finanstilsynet tar styrets svar til etterretning og minner om styrets ansvar for å påse at administrasjonen gjennomfører tiltak, utarbeider nødvendige rapporter og risikovurderinger rettidig for å møte kravene i hvitvaskingsregelverket.

Finanstilsynet viste i foreløpig rapport til bankens policy vedrørende Europeiske selskaper (SE) og utenlandske filialer (NUF), reflektert i bankens risikovurdering, som omtalte disse kundegruppene med kommentaren "ikke aktuelt for Tinn Sparebank". Finanstilsynet gjorde oppmerksom på at en slik begrensning ikke er i tråd med rundskriv 8/2019 pkt. 5.1, som viser til kontraheringsplikten og at hele kundegrupper ikke kan avvises fra kundeforhold i banken basert på gruppens iboende risiko. Avvisning av kunder skal kun baseres på bankens individuelle risikobaserte tilnærming til kunden innenfor bankens risikovurdering og definerte risikotoleranse.

Finanstilsynet tar styrets kommentar til etterretning om at bankens risikovurdering og risikobaserte tilnærming nå tydeliggjør at etablering av kundeforhold for selskapsformene NUF eller SE skal gjøres basert på en individuell, særskilt vurdering.

Risikoklassifisering og parametersetting i AHV-Risk foretas med utgangspunkt i bankens tilpasning av risikovurderingen for egen virksomhet. Finanstilsynet er av den oppfatning at det er gjort tilpassinger, men påpekte i foreløpig rapport at disse ikke er tilstrekkelig dokumentert eller sporbare, både i forhold til endringer i risikovurderingen eller i forhold til Eikas standardoppsett. Finanstilsynet vurderte at banken bør sikre at endringer i risikomatriksen, med påfølgende parameterendringer i AHV-Risk, dokumenteres, for eksempel i form av en endringslogg.

I styrets svar beskrives et samarbeidsprosjekt i Eika Gruppen, hvis formål er å revidere risikomodellen i AHV-Risk og sikre dokumentasjon av eierskap til systemet og parametersettinger. Finanstilsynet tar styrets svar til etterretning.

Finanstilsynet påpekte i foreløpig rapport at kundeforhold kunne opprettes i bankens kjernesystem uten at kunden var risikoklassifisert, samt at kunderådgiver ikke var blokkert fra å overstyre opprettelsen av kundeforholdet når risikoklassifisering av kunden manglet.

Finanstilsynet noterer seg av styrets kommentar at det er iverksatt midlertidige tiltak i påvente av en systemløsning fra Eika Gruppen i desember 2020, slik at opprettelse av kundeforhold ikke kan foretas uten at kunden er risikoklassifisert. Finanstilsynet forutsetter at nevnte endring gjennomføres, men vil samtidig peke på at en løsningen som er presentert heller ikke fullt ut anses tilfredsstillende i lys av manglene som ble identifisert under tilsynet.

3. Rutiner, kundetiltak og løpende oppfølging

3.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Hvitvaskingslovens § 8 pålegger banken å ha oppdaterte rutiner for å sikre at den håndterer identifisert risiko og oppfyller pliktene etter bestemmelser gitt i eller i medhold av hvitvaskingsloven. Rutinene skal være tilpasset virksomhetens art og omfang og være fastsatt på øverste nivå i organisasjonen.

Rapporteringspliktige pålegges etter hvitvaskingsloven §§ 10 og 11 å gjennomføre kundetiltak før etablering av kundeforhold eller utføring av transaksjon. Hvilke kundetiltak som skal utføres for fysiske og juridiske personer, framkommer av §§ 12 og 13, og inkluderer blant annet krav til legitimering og registrering av informasjon.

Etter hvitvaskingsloven § 12 skal rapporteringspliktige ha systemer for å avgjøre om kunden, personer som kan handle på vegne av kunden eller personer som er gitt disposisjonsrett over en konto eller et depot, eller reell rettighetshaver, er politisk eksponert person (PEP) eller nært familie-medlem eller kjent medarbeider til en PEP. Den rapporteringspliktige skal kjenne til hvilke svakheter systemet har, og ha rutiner for manuelle undersøkelser hvor systemet ikke er dekkende. Videre skal rapporteringspliktige innhente og vurdere nødvendige opplysninger om kundeforholdets formål og tilsiktede art. Relevante og sentrale opplysninger i denne sammenheng er blant annet midlenes eller formuens opprinnelse.

Rapporteringspliktige skal etter hvitvaskingsloven § 24 foreta løpende oppfølging av kundeforholdet, noe som blant annet innebærer å overvåke om kundens transaksjoner er i tråd med det rapporteringspliktige har fått opplyst om kunden og kundeforholdets formål, samt kundens virksomhet og risikoprofil og midlenes opprinnelse. Kundetiltakene skal gjennomføres jevnlig. Dersom kunden eller reelle rettighetshavere er en PEP, skal det gjennomføres forsterket løpende oppfølging av kundeforholdet.

3.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

Bankens rutineverk består av en kombinasjon av egne rutiner og malverk som er produsert av Eika for så å tilpasses og forankres i banken. Bankens overordnede rutiner er styregodkjent i 2020, mens resterende rutiner ble behandlet i 2019.

Som en del av det stedlige tilsynet ble det gjort stikkprøver av kundetiltak utført ved etablering av kundeforhold, og løpende oppfølging. Finanstilsynet vurderte i foreløpig rapport at dokumentasjonen som ble oversendt var mangelfull, da det ikke var mulig å se hvilke kundetiltak som var gjennomført, eller resultatet av disse. Et utvalg kunder som ble gjennomgått under det stedlige tilsynet, viste at mye informasjon om kunden ikke er hensiktsmessig registrert og lagret, da store deler av informasjonen om kundene befinner seg i kunderådgiavernes minne, heller enn i bankens systemer. Banken sa seg enig i Finanstilsynets bemerkning og erkjente forbedringspotensial hva gjelder registrering og lagring av opplysninger og dokumentasjon innhentet og utarbeidet i forbindelse med kundetiltak.

Stikkprøvene viste også at banken i noen tilfeller stiller kunden oppfølgingsspørsmål, men at informasjonen ikke nødvendigvis registreres, vurderes og inngår i en fornyet vurdering av kundens risiko. I foreløpig rapport minnet derfor Finanstilsynet om viktigheten av å gjøre en konkret

vurdering av hvilken kundeinformasjon som må innhentes, da spørsmålene i kundeprofilen ikke nødvendigvis er dekkende for hver kunde. Banken må også vurdere informasjonen som innhentes og benytte denne aktivt i oppfølgingen av kunder ved å vurdere om transaksjoner som utføres er i samsvar med opplysningene banken har om kunden, risikoprofilen, midlenes opprinnelse og kundeforholdets formål og tilsiktede art.

Finanstilsynet vurderer at banken kan ha en mer aktiv og helhetlig tilnærming til risikoklassifisering av kundene, og i større grad benytte kunnskap om kunden, og rådgivers egen vurdering i kombinasjon med den poengbaserte risikoscoren. Finanstilsynet understreker viktigheten av kvalitet i kundetiltak ved etablering av kundeforhold, da informasjonen som innhentes gir grunnlag for risikoklassifisering, og derfor er avgjørende for å sikre tilstrekkelig intensitet og omfang i kundetiltak i den løpende oppfølgingen gjennom kundelivsløpet. Finanstilsynet ba i foreløpig rapport styret forsikre at nye rutiner tilfredsstiller krav i § 30 og at nødvendig opplæring vil bli gitt for å sikre etterlevelse.

Styret skriver i tilsvaret at banken har forbedret arbeidet med å dokumentere og lagre informasjon vedrørende kundetiltak og risikoklassifisering, samt at det gis løpende veiledning og opplæring for å sikre etterlevelse av rutinen. Styret bekrefter at nye rutiner ivaretar bestemmelsene i § 30. Finanstilsynet tar styrets svar til etterretning.

4. Elektronisk overvåkningssystem og håndtering av transaksjonsalarmer

4.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Rapporteringspliktige skal etter hvitvaskingsloven § 24 gjøre løpende oppfølging av kundeforholdet, noe som blant annet innebærer å overvåke om kundens transaksjoner er i tråd med det rapporteringspliktige har fått opplyst om kunden og kundeforholdets formål, samt kundens virksomhet og risikoprofil og midlenes opprinnelse. § 38 stiller krav til at banker skal ha elektroniske overvåkningssystemer for å avdekke forhold som kan indikere hvitvasking og terrorfinansiering

Reglene i overvåkingssystemet skal speile foretakets risikovurdering og oppdateres i henhold til denne. Reglene skal både være tilpasset generelle risikoscenarier, inneholde kundespesifikke regler og dokumentasjonen skal være versjonsstyrt slik at det mulig på et tidspunkt tilbake i tid å se hvilke regler en transaksjon er kontrollert mot. Treff i det elektroniske overvåkingssystemet må undersøkes innen to dager, se også Rundskriv 8/2019 pkt. 6.4.

4.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

Banken har et mål om å gjennomgå transaksjonsalarmer innen to dager, og oppga under det stedlige tilsynet at fristen stort sett overholdes. For å nå dette målet har banken gjort endringer for å håndtere enkeltpersonrisiko knyttet til ferieavvikling og sykdomsfravær. Banken har nå tre ansatte som kan håndtere transaksjonsalarmer som ikke kan lukkes av kundeansvarlig, men krever ytterligere undersøkelser. Under det stedlige tilsynet ble det forklart at banken benytter et eget system i Excel til å holde oversikt over kunder med gjentakende transaksjonsalarmer og sammenligne alarmer med historiske transaksjoner.

I foreløpig rapport vurderte Finanstilsynet at reglene i transaksjonsovervåkingen er lite kundespesifikke. Systemet har regler basert på historiske transaksjoner, men ikke regler som knytter

kundespesifikke opplysninger om forventede transaksjoner, med faktiske transaksjoner. Finanstilsynets understreket viktigheten av at manuelle rutiner kompenserer for eventuelle svakheter i standardoppsettet. Banken oppga under tilsynet at de vurderte at standardoppsettet passer godt, men at de vil initiere en prosess for å vurdere behovet for å avvike fra standardoppsettet. Banken opplyste også at de drøfter denne problemstillingen med andre banker, og at de er bevisst på at det også ligger risiko i å eventuelt velge bort regler fra standardoppsettet. Banken, representert ved hvitvaskingsansvarlig, deltar i et samarbeid med et utvalg referansebanker som skal vurdere standardoppsettet i SAS-AML systemet, slik det er utarbeidet av Eika. Det skal blant annet vurderes hvorvidt systemet ivaretar virksomhetens egen risiko slik den er identifisert i risikovurderingen.

Finanstilsynet tar styrets tilsvaret til etterretning. Her fremkommer det at banken har deltatt i Eika Gruppens pilotgruppe for utvikling av mere kundespesifikke regler og scenarier, som er bedre tilpasset bankens egen virksomhet, kunde grupper, transaksjonsmønstre og individuelle kunder. Styret opplyser at banken har implementert pilotgruppens 24 nyutviklede scenarier, og fortsetter arbeidet med å kvalitetssikre og evaluere disse ut fra bankens risikoprofil. Styret bekrefter videre at kundespesifiserte scenarier er implementert.

5. MT-meldinger til Økokrim

5.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Hvitvaskingsloven stiller i § 24 krav til løpende oppfølging, som blant annet innebærer å påse at transaksjoner er i samsvar med innhentede opplysninger om kundeforholdets formål og tilsiktede art. Hvitvaskingsloven § 25 omtaler krav til undersøkelser dersom en transaksjon synes å mangle et legitimt formål, er usedvanlig stor eller kompleks, er uvanlig for kundens kjente mønster av transaksjoner, er til eller fra person i et land eller et område som ikke har tilfredsstillende tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering eller på annen måte har uvanlig karakter. Hvitvaskingsloven § 26 pålegger foretakene å rapportere til Økokrim dersom det etter nærmere undersøkelser er forhold som gir grunnlag for mistanke om hvitvasking eller terrorfinansiering. Dersom foretaket avdekker forhold som kan indikere at midler har tilknytning til hvitvasking terrorfinansiering, skal det foretas nærmere undersøkelser. Terskelen er lav og enhver indikasjon kan i utgangspunktet være tilstrekkelig.

Eksempelvis kan indikasjoner komme som resultat av flere forhold som hver for seg ikke fremstår som mistenkelige, men som samlet indikerer at midler kan ha tilknytning til hvitvasking eller terrorfinansiering. På samme måte kan transaksjonsmønstre gi tilstrekkelig indikasjoner til å iverksette undersøkelsesplikten, uten at den enkelte transaksjon i seg selv gjør det.

Hvitvaskingsloven §25 krever at undersøkelse alltid skal gjennomføres dersom det avdekkes forhold som avviker fra den rapporteringspliktiges kjennskap til kunden og kundeforholdets formål og tilsiktede art.

5.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

I forkant av det stedlige tilsynet ble det gjennomført stikkprøver av bankens MT-meldinger. Bankens rutine for hvitvaskingsansvarlig beskriver i detalj hvilken informasjon som, om mulig, skal inkluderes i en MT-melding. To av MT-meldingene som ble vurdert inneholdt bare teksten "mange transaksjoner til div. firmaer i utlandet. Dette er kun transaksjoner siste uke", og "utenlandsk

overførsel fra *navn*, Litauen – ukjent hva overføringen gjelder". I tillegg til teksten var det lagt ved kontoutskrift i begge sakene, samt kopi av kjenn-din-kunde profilen i en sak, og legitimaskopi i den andre. I et annet dokument, som inneholder bankens forklaring av saksgang for Finanstilsynet, fremkommer det at det har vært både muntlig og skriftlig dialog med begge de aktuelle kundene, men dette har ikke banken inkludert i de to MT-meldingene. Det fremkommer heller ikke om banken i dialog med kunden har stilt spørsmål eller innhentet dokumentasjon tilknyttet transaksjonene. Utover at de rapporterte kundene "settes på forhøyet kontroll", som tilsier årlige forsterkede kundetiltak, fremkommer heller ikke hvordan banken håndterer risikoen knyttet til disse kundene.

I foreløpig rapport vurderte Finanstilsynet at banken har betydelig forbedringspotensial hva gjelder innholdet i MT-meldinger til Økokrim. MT-meldingene som ble vurdert under tilsynet var korte og manglet relevant informasjon så vel som vurderinger og konkretisering av mistanken. Stikkprøvene viste at banken inkluderer lite informasjon utover den konkrete transaksjonen som har utløst alarm i SAS-AML systemet, og at det i liten grad gjøres vurderinger av transaksjonene og kundeforholdene som helhet. MT-meldingene Finanstilsynet har gjennomgått var korte, og det fremkom ikke hvorvidt kundene hadde blitt kontaktet, om kundene tidligere hadde hatt lignende transaksjoner, hvorfor transaksjonen anses som mistenkelig, midlenes opprinnelse, kundeforholdets formål og art eller andre vurderinger på bakgrunn av bankens kjennskap til kunden.

Finanstilsynet viser til vurderinger i rapportens punkt 3 vedørende bedre generell etterlevelse av dokumentasjonskravet i hvitvaskingsloven § 30. Dokumenterte vurderinger og informasjon vil bidra til å bedre kvaliteten og informasjonsgrunnlaget for fremtidige MT-meldinger.

I foreløpig rapport ba Finanstilsynet styret påse at bankens ansatte gjøres kjent med og etterlever Økokrims veiledning for bedre rapportering. Styret skriver i tilsvaret at Finanstilsynets vurdering er tatt til etterretning, at banken har forbedret arbeidet på dette punkt og at Økokrims veiledning følges.

6. Rapportering, internkontroll og revisjon

6.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Finansforetaksloven § 13-5 (1) fastsetter krav om at foretaket skal ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke og rapportere risiko foretaket er, eller kan bli, eksponert for. Videre fastsetter CRR/CRD IV-forskriften § 35 første ledd krav om at styret skal sikre seg tilgang til risikoinformasjon og fastsette omfang, format og frekvens på rapporteringen.

Rapporteringspliktige foretak plikter å gjennomføre internkontroll for å påse at lovens krav overholdes, jf. hvitvaskingsloven § 35 første ledd. Hyppigheten og omfanget av internkontrollen vil bero på en vurdering av foretakets art og omfang.

Internkontrollen skal gjøre rapporteringspliktige i stand til å avdekke svakheter og identifisere forbedringspotensial ved eget arbeid med tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering. Formålet med å identifisere eventuelle svakheter er at rapporteringspliktige skal kunne iverksette nødvendige tiltak for å forhindre at manglende etterlevelse fortsetter, samt gjøre endringer i virksomhetens rutiner for overholdelse av hvitvaskingsloven. Internkontroll er en forutsetning for at rutinene effektivt skal kunne oppdateres av øverste ledelse.

6.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

I foreløpig rapport påpekte Finanstilsynet at gjennomføringen av forberedelser og tilpasningsarbeid til ny hvitvaskingslov ikke var fullført ved lovens ikrafttredelse i oktober 2018, og stilte spørsmål ved hvorfor arbeidet ikke ble påbegynt tidligere og hvorfor styret ikke var en mer aktiv pådriver i denne prosessen.

Styret erkjenner i tilsvar at forberedelser ble gjort, men at banken burde ha forberedt seg mer, og tidligere, samt at styret burde på et tidligere tidspunkt vært en mer aktiv pådriver i denne prosessen. Styret oppgir at arbeidet med å implementere hvitvaskingsloven, med forskrift ble intensivert i siste del av 2018 og fortsatte gjennom 2019 på alle nivåer for å oppnå etterlevelse av hvitvaskingsloven, samt at arbeidet løpende tilpasses nye endringer med høy prioritet.

Finanstilsynet tar styrets svar til etterretning og minner om styrets ansvar for å påse at administrasjonen rettidig er forberedt til å møte endrede krav i hvitvaskingsregelverket.

7. Generelt for all dokumentasjon mottatt

7.1 Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Hvitvaskingsloven § 8 pålegger rapporteringspliktige å ha oppdaterte rutiner for å sikre at virksomheten håndterer identifisert risiko og oppfyller plikter etter bestemmelser gitt i eller i medhold av loven. Finansforetaksloven § 13-5 stiller videre krav til at foretaket skal ha hensiktsmessige retningslinjer og rutiner for å identifisere, styre, overvåke og rapportere risiko foretaket er, eller kan bli, eksponert for og at styret skal sikre seg tilgang til risikoinformasjon og fastsette omfang, format og frekvens på rapporteringen.

7.2 Bankens etterlevelse og Finanstilsynets vurderinger

I foreløpig rapport påpekte Finanstilsynet behovet for at styrets behandling av overordnede styringsdokumenter, rutineverk og rapporter bedre ble reflektert i bankens versjons-, endrings- og behandlingslogger. Finanstilsynet vurderte at versjons- og endringslogger vil bedre sporbarhet i og oversikt over bankens anti-hvitvaskings dokumenter, samt forsterke etterlevelsen av hvitvaskingsloven. Banken ble derfor bedt vurdere å innføre mer konsekvent og sporbar loggføring.

Finanstilsynet noterer seg fra styrets svarbrev at banken, i tillegg til styrets egen, eksisterende og løpende oversikt, har utarbeidet en fullstendig oversikt over policydokumenter og retningslinjer. Finanstilsynet noterer seg videre at banken har forbedret bankens mal- og policydokumentasjon med utvidede versjon-, endrings- og behandlingslogger, både for styrebehandlede og ledelsesbehandlede dokumenter.

Kopi av dette brevet bes sendt til valgt revisor.

For Finanstilsynet

Anders Schiøtz Worren
seksjonssjef

Jens Guthe
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.